

L'Eva i en Trasgu

A Platja d'Aro, un poble encantador al costat del mar, vivia una nena de nou anys anomenada Eva. L'Eva era una nena curiosa i valenta, amb un somriure que podia il·luminar qualsevol dia ennuvolat. Tenia un company molt especial, el seu gat en Trasgu. En Trasgu, amb els seus catorze anys, era un gat vell i savi, amb els bigotis blancs i una cua llarga que sempre es movia amb elegància.

Un matí de primavera, l'Eva i en Trasgu van decidir anar a la platja per buscar tresors amagats. Equipats amb una petita galleda i una pala, van començar a excavar a la sorra humida, esperant trobar alguna cosa interessant. De sobte, l'Eva va trobar una petxina molt estranya. Era més gran que les altres i brillava amb una llum màgica. En Trasgu, amb els seus ulls verds plens de curiositat, es va apropar i va començar a miolar, com si intentés dir alguna cosa.

Què és això, Trasgu? – va preguntar l'Eva, agafant la petxina amb cura. De sobte, un raig de llum va sortir de la petxina i els va envoltar a tots dos. Quan la llum es va esvaïr, es van trobar en un lloc completament diferent. Era una platja, però no era la de Platja d'Aro. Les palmeres eren gegants, i el mar era d'un blau tan intens que semblava de somni.

On som, Trasgu? – va preguntar l'Eva, sorprenent-se al veure que el seu gat estava igual de confós.

En aquell moment, una petita criatura amb ales va aparèixer davant d'ells. Era una fada, petita com una libèl·lula, però amb una llum pròpia que feia que tot al seu voltant semblés màgic.

Benvinguts al Regne de les Meravelles Marítimes! – va dir la fada amb una

---

veu suau i melodiosa. – Jo soc la Naia, la fada guardiana de la platja màgica. Heu trobat la Petxina dels Desitjos, i ara podeu viure una gran aventura! L'Eva i en Trasgu es van mirar, emocionats i una mica espantats alhora. Però la curiositat de l'Eva va guanyar, i va somriure a la Naia.

Quina mena d'aventura? – va preguntar.

Heu de trobar el Cristall de l'Aigua, una joia molt poderosa que ha estat perduda durant segles – va explicar la Naia. – Sense el cristall, el nostre regne està perdent la seva màgia.

Decidits a ajudar, l'Eva i en Trasgu van seguir la Naia a través de la platja màgica. Van travessar coves de corall, van nedar amb peixos de colors brillants i van conèixer criatures marines increïbles. Cada pas era una nova meravella, i en Trasgu no deixava d'explorar amb els seus bigotis sempre en moviment.

La Naia els va portar fins a una cova de corall. L'entrada estava amagada darrere d'una cascada d'aigua cristal·lina. La cova estava il·luminada per petits cristalls que penjaven del sostre i emetien una llum tènue, creant un ambient màgic. Al fons de la cova, una gran porta de corall es va obrir amb un lleu toc de la vareta de la Naia.

Aquesta és la Cova del Corall, un lloc sagrat on es guarda el primer indicatiu per trobar el Cristall de l'Aigua – va dir la Naia.

A dins, van trobar un mapa antic gravat en una pedra. El mapa mostrava el camí cap a tres temples submarins, cadascun custodiant una pista essencial. El primer temple estava situat al Bosc de les Algues Gegants, el segon a les Roques dels Cants Marins i el tercer a la Fossa dels Secrets Submarins.

Seguint el mapa, l'Eva i en Trasgu es van dirigir cap al Bosc de les Algues Gegants. Aquest bosc submarí era dens i misteriós, amb algues que s'enfilaven fins a la superfície. Les algues es movien com si tinguessin vida pròpia, creant camins que canviaven constantment.

Mentre navegaven per aquest bosc encantat, van trobar una tortuga marina anomenada Tuga, que els va oferir la seva ajuda.

Conec aquest bosc com la palma de la meva aleta. Seguiu-me! – va dir la Tuga amb una veu profunda i amable.

Després de seguir la Tuga a través del laberint d'algues, van arribar a un petit temple fet de pedres marines. A l'interior, van trobar una inscripció que deia: «Només amb coratge i amistat podreu superar els obstacles».

El segon indici els va portar a les Roques dels Cants Marins, una formació rocosa que emergia del mar i era coneguda per la seva bellesa i pel misteriós cant que s'escoltava a la nit. Van ser rebuts per un cor de sirenes, les guardianes d'aquest lloc màgic.

Heu de resoldre l'endevinalla del cant per avançar – va dir la líder de les sirenes amb una veu melodiosa.

L'Eva i en Trasgu van escoltar atentament el cant i van adonar-se que era una endevinalla que parlava del valor de la veritat i la lleialtat. Un cop van resoldre l'endevinalla, les sirenes els van donar una perla màgica que els guiarien cap al següent temple.

Finalment, van arribar a la Fossa dels Secrets Submarins, una profunda fossa marina que amaga molts misteris. La Naia els va advertir que aquí haurien de ser especialment valents, ja que la foscor i el silenci podien ser esgarrifosos.

Amb la perla màgica il·luminant el camí, van descendir a la fossa. Van trobar-se amb un calamar gegant anomenat Gorgo, que guardava l'entrada a l'últim temple.

Només els de cor pur poden passar – va dir en Gorgo amb una veu greu i ressonant.

L'Eva, sense dubtar-ho, va explicar a en Gorgo la seva missió i el seu desig de salvar el regne màgic. El calamar, impressionat per la seva determinació i valentia, els va permetre entrar.

Dins del temple, van trobar el Cristall de l'Aigua, brillant com mil estrelles. Amb l'ajuda de la Naia, l'Eva va poder agafar el cristall i portar-lo de tornada a la superfície.

Quan van tornar a la platja, la Naia els va agrair profundament.

Heu salvat el nostre regne – va dir la fada amb un somriure. – Sempre sereu benvinguts aquí.

Amb un altre raig de llum, l'Eva i en Trasgu es van trobar de nou a la seva estimada platja de Platja d'Aro, amb la petxina màgica a les mans. Sabien que

sempre tindrien un lloc especial on viure aventures increïbles.

I així, l'Eva i en Trasgu van continuar les seves vides a Platja d'Aro, amb la seguretat que la màgia sempre estava a l'abast de la mà, només calia creure-hi. Les seves aventures no havien fet més que començar, i sabien que, mentre estiguessin junts, podrien afrontar qualsevol repte.